

Habár az egészségügyi kártyát kísérő, a biztosított adataira vonatkozó lap tartalmaz egy olyan rubrikát, ami a szerveink halálunk utáni adományozhatóságára vonatkozik, ennek kitöltése még nem elégséges. Mint **Duda Tihamértől**, a Hargita Megyei Egészségbiztosító Pénztár elnökétől megtudtuk, a kártya aktiválásakor a családorvosnak ugyan jelezhetjük a szándékunkat, ám arról, hogy szerveinket felajánljuk, közjegyző előtt kell nyilatkoznunk.

„Ez annál komolyabb történet, minthogy csak beikszeljük” - jegyezte meg Duda Tihamér, hozzátéve, hogy Hargita megyében nem végeznek szervátültetést, az csak a nagyobb egyetemi központokban (Jászvásár, Kolozsvár, Marosvásárhely, Temesvár, Bukarest) lehetséges.

A 2011-ben megjelent Polgári Törvénykönyv 68-as, illetve 80-as és 81-es cikkelyei szerint az állampolgár még életében rendelkezhet a szerveiről, s amennyiben a halál pillanatában azoknak állapotát az orvosok megfelelőnek minősítik, akkor a szervek átültethetők, de olyan lehetőség is van, hogy az orvosi egyetemek számára, tanulmányi célokra ajánljuk fel a szerveinket.

Romániában sokkal kevesebb a szervdonor, mint a nyugat-európai államokban – az emberek nagy része egyrészt nem is nagyon tud arról, hogy milyen körülmények között lehet szervdonor, másrészt az egyházak is jobbra ellenzik. Inkább arra van példa, hogy a nehéz anyagi helyzet

miatt egyesek megpróbálják eladni az egyik veséjüket.

Magyarországon 1962-ben végeztek először szervátültetést Szegeden, vesetranszplantáció volt, Romániában vesét 1980-ban ültettek át először Bukarestben, az első májátültetés pedig 2000-ben történt.